

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 1.2.1994

Αριθ. Πρωτ. 289 2. 4

Π ρ ο ς

Το Αγροτικό Κατάστημα Κράτησης Τίρυνθας

Ο Προϊστάμενος της Διευθύνσεώς σας ζήτησε τις απόψεις της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου πάνω σε μία σειρά ερωτημάτων αναφερομένων στην εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του ν. 2145/1993. Οι απόψεις μας στα ερωτήματα αυτά είναι οι ακόλουθες:

Με το πρώτο ερώτημα ζητάτε να πληροφορηθείτε αν οι κρατούμενοι θα μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του αναφερομένου νόμου, οσάκις η καταδικαστική απόφαση δεν είναι αμετάκλητη, ενώ με το δεύτερο ερώτημα ζητάτε να πληροφορηθείτε αν οι κρατούμενοι θα μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις, κατ'εφαρμογή του ίδιου νόμου, οσάκις εκκρεμεί αναφορά σας για απόλυση τους υπό όρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 105 - 110 Π.Κ.. Κατ'αρχήν θα πρέπει να γίνει σαφές ότι τη βασιμότητα των αναφερομένων αιτήσεων των κρατουμένων κρίνουν κατά το νόμο τα αποκλειστικώς αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα, δηλαδή τα δικαστικά συμβούλια και ο εισαγγελέας, ενώ σεις διαβιβάζετε απλώς και μόνο τις υποβαλλόμενες αιτήσεις των κρατουμένων σ'αυτά. Εν πάση όμως περιπτώσει θα πρέπει να γνωρίζετε ότι με το άρθρο 546 § 1 Κ.Π.Δ. τίθεται ο κανόνας ότι μόνο η αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτελείται. Επομένως οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 82 § § 2 εδ. β' και 5 Π.Κ., όπως αυτές ισχύουν ήδη μετά το ν. 2145/1993, αιτήσεις κρατουμένων (η

μία αφορώσα μετατροπή της επιβληθείσης ποινής φυλακίσεως σε
χρηματική και η άλλη αφορώσα τη ρύθμιση καταβολής του ποσού

αιτούντος στην ποινή, της οποίας ζητεί ήδη τη μετατροπή και

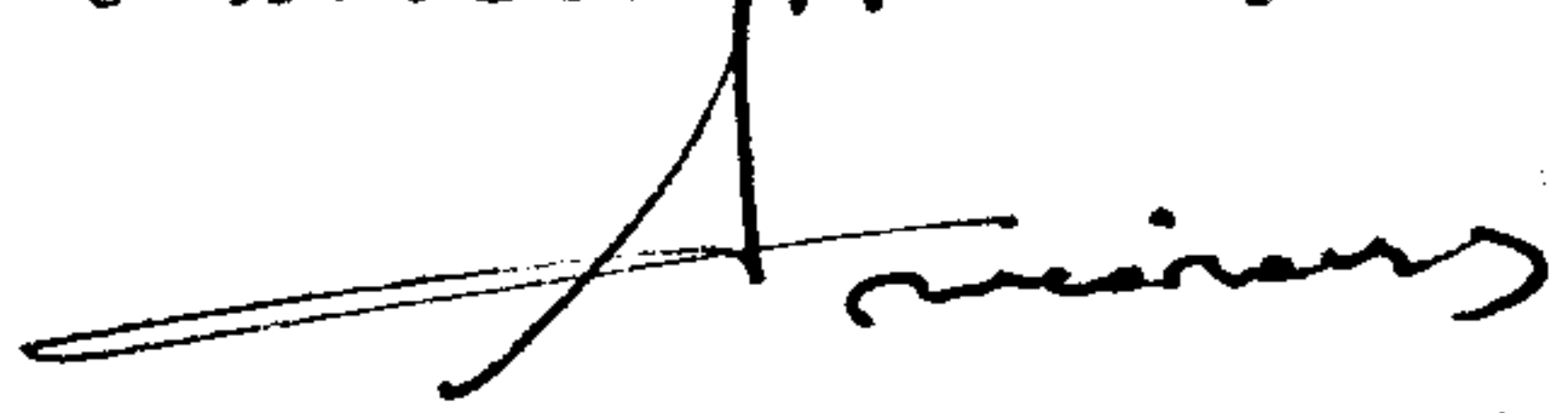
αντικαταστάθηκε με την § 3 του άρθρου Ι του ν. 2145/1993, για άλλη ποινή. Είναι προφανές ότι αν εκδόθηκε, σύμφωνα με την αναφερομένη διάταξη του άρθρου 82 § 5 Π.Κ., εισαγγελική διάταξη ρυθμίζουσα την καταβολή του υπολοίπου ποσού της μετραπέλας ποινής φυλακίσεως του καταδίκου σε χρηματική ή πρόστιμο, με την οποία και ανεστάλη η εκτέλεση της αρχικώς επιβληθείσης ποινής, η αθροιστικά εκτιώμενη ποινή ουδόλως επηρεάζεται, αφού αυτή είναι μία άλλη ποινή, για την οποία υπάρχει ειδική απαγόρευση, καθ' όσον αφορά τις διατάξεις περί συρροής. Εννοείται ότι δεν αποκλείεται να συντρέξουν και για την ποινή αυτή οι προϋποθέσεις του άρθρου 82 § § 2 και 5 Π.Κ. Συναφώς θα πρέπει να σας πληροφορήσουμε ότι, ενόψει των αμέσως ανωτέρω εκτιθεμένων, δεν νοείται συμπλήρωση του υπολοίπου της μετατραπέλας ποινής, κατ'άρθρα 82 § 2 Π.Κ. με την ανωτέρω αθροιστικά εκτιώμενη ποινή, η οποία δεν μπορεί καθοιονδήποτε τρόπο να συμπεριληφθεί στην προηγούμενη. Το έκτο ερώτημά σας αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου Ι § 8 του ν. 2145/1993 κατά την οποία η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου μπορεί να εφαρμοσθεί και σε όσους κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκτίουν οποιουδήποτε είδους ποινή στερητική της ελευθερίας πρόσκαιρης διάρκειας, εκτός αν εκτίεται ποινή για εμπορία ναρκωτικών ή παράβαση του ν. 1916/1990 ή για ληστεία και ζητάτε να πληροφορηθείτε αν η διάταξη αυτή θα εφαρμοσθεί εφάπαξ, αν δηλαδή εφαρμοσθεί μόνο στην περίπτωση που το υπόλοιπο της ποινής κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού (28-5-1993) είναι μικρότερο των 2 ετών. Θεωρούμεν ότι η διάταξη αυτή είναι σαφής. Μόνο εφόσον κατά τη δημοσίευση του ν. 2145/1993, δηλαδή στις 28-5-1993, εκτίεται ποινή στερητική της ελευθερίας οποιουδήποτε είδους, άρα και κάθειρξη, αλλά

πρόσκαιρης διάρκειας, μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη του άρθρου Ι § 2 του ν. 2145/1993, με την οποία, κατά τα εκτιθέμενα, προστέθηκε εδάφιο στην § 2 του άρθρου 82 Π.Κ., εφόσον βέβαια συντρέχουν και οι άλλες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων και εκείνη κατά την οποία το υπόλοιπο της ποινής, κατά την 28-5-1993 βέβαια, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα δύο έτη. Αντίθετη άποψη, ότι δηλαδή η διάταξη αυτή δεν θα εφαρμοσθεί μόνο εφάπαξ καταλήγει στην ανατροπή της βασικής προϋποθέσεως, ότι απαιτείται ποινή φυλακίσεως και όχι ποινή στερητική της ελευθερίας οποιοδήποτε είδους. Περαιτέρω ζητάτε να πληροφορηθείτε αν η αναφερομένη 8η § του άρθρου Ι του ν. 2145/1993, έχει εφαρμογή και στην περίπτωση που ο κρατούμενος κρατείται με συγχωνευτική απόφαση και μία ή περισσότερες από τις επιμετρηθείσες ποινές (όχι η βασική) είναι για εμπορία ναρκωτικών ή για παράβαση του ν. 1916/1990 ή για ληστεία. Όπως είναι γνωστό μετά τον καθορισμό της συνολικής ποινής από το δικαστήριο οι προσμετρηθείσες σ'αυτή επί μέρους ποινές, παρ'όλον ότι διατηρούν την αυτοτέλειάν τους, δεν μπορούν πλέον να αποτιθούν αυτοτελώς, αλλ'εκτελούνται με τη συνολική ποινή. Επομένως εάν μεταξύ των προσμετρηθεισών ποινών περιλαμβάνεται και ποινή αφορώσα εμπορία ναρκωτικών ή παράβαση του ν. 1916/1990 ή ληστεία αποκλείεται η εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 1 § 8 του ν. 2145/1993 αφού σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή σε μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική, θα επιτυγχάνεται η εκτέλεση των άνω ποινών δια της συνολικής ποινής και έτσι θα καταστρατηγείται η απαγόρευση του νόμου. Περαιτέρω, όπως ήδη αναφέρθηκε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 82 § 5 Π.Κ., όπως αυτή ισχύει τώρα, ο αρμόδιος εισαγγελέας με διάταξή του

ρυθμίζει, κατ'αποδοχή σχετικής αιτήσεως του κρατουμένου, την καταβολή του υπολοίπου ποσού της μετατροπής της αρχικής του ποινής σε οριζόμενη προθεσμία μέσα σε δύο χρόνια και ακολούθως αναστέλλει την εκτέλεση της μετατραπείσας ποινής. 'Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη ο αρμόδιος εισαγγελέας με νέα διάταξή του ανακαλεί την αναστολή που χορήγησε με την προηγούμενη διαταξή του και ακολούθως διατάσσει την εκτέλεση της ποινής. Με τη διάταξη αυτή δεν θίγεται η μετατροπή της ποινής σε χρηματική και δεν μπορεί να θίγεται, αφού αυτή έχει αποφασισθεί με την καταδικαστική απόφαση. Επομένως μέχρι της αποτίσεώς της με καταβολή του υπολοίπου ποσού η αρχική ποινή εκτελείται, όπως άλλωστε αυτό σαφώς προκύπτει από την διάταξη του εδ. α' της § 5 του άρθρου 82 Π.Κ.. Σε σχέση με την μετατροπή της ποινής που έγινε σύμφωνα με την § 2 του άρθρου 1 του ν. 2145/93 σας παραπέμπουμε στην 9/1993 Γνωμοδότησή μας. Στο τελευταίο ερώτημά σας θα επαναλάβομεν ότι από υπηρεσιακό καθήκον πρέπει να διαβιβάσετε την σχετική αίτηση του κρατουμένου στα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα. Εν πάση όμως περιπτώσει οσάκις ο αρμόδιος εισαγγελέας με διαταξή του ανακαλεί, κατά τα εκτιθέμενα, τη χορηγηθείσα αναστολή εκτελέσεως και διατάσσει την εκτέλεση της αρχικής ποινής φυλακίσεως τότε είναι δυνατό να χωρήσει συγχώνευση με άλλες συντρέχουσες ποινές, εφόσον βέβαια υπάρχουν οι πρϋποθέσεις του νόμου. Σε περίπτωση που δεν θα επιτευχθεί η συγχώνευση των ποινών ο επιτετραμμένος την εκτέλεση των ποινών εισαγγελέας (άρθρο 549 Κ.Π.Δ.) είναι εκείνος που σε κάθε περίπτωση θα αποφανθεί για την εκτέλεση της ποινής και ειδικότερα του υπολοίπου της ανασταλείσας ποινής, η οποία πάντως θα πρέπει να εκτιθεί πριν από τις

μεταγενεστέρως καταγνωθείσες ποινές.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Παναγιώτης Σπυρόπουλος